

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

in Dominū nostrū crediderūt & multi ciuitatē per totam hoc & innouit
ואתיהעת הדא בכלה מדינתא וסניאא הימנו במרן
42 esset habitans dum paucos non dies Ioppe. in ipsa autem fuit
הוא דין כה כיופא יומתא לא ועורין כד שרא הוא
43 coriarij Simonis in domo
בבית שמעון בורסאי

42 Notum autem factum est per vniuersam Ioppen: & crediderunt multi in Domino.
43 Factum est autem ut dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quēdam coriarium.

10 caput

קהלאון

ieiunij tertiz in sabbatho vnus

חד בשבת דתלתא דצומא

erat cuius nomen centurio vnus vir erat verò in Cæsarea
בקרסריא דין אית הוא נברא חר קנטרונא דשמה הוא
& ciuitas Italica quæ vocatur illa cohorte ex Cornelius
קורניליוס מן ספירא הי דמתקריא ישליקא: 2 וודיק
erat faciens tota & domus eius ipse Deo à erat & timens erat
הוא ורחל הוא מן אלהא חר וביתיה כלה עבד הוא
Deo à erat precans tēpore & in omni in populū multas elemosynas
ודקתא סניאתא בעמא ובכל זבן בעא הוא מן אלהא
nonam circiter manifestè per visionem Dei angelum vidit iste
הנא הוא מלאכא דאלהא בחווא גליאית לאפי תשע
3 ille Corneli ei & dixit ad eum q ingressus est interdiu horā
שעון באיממא דערל לותה ואמר לה קורניליא: 4 והו
precēs tuas angelus ei & dixit Domē mi quid est & ait & timuit eum intuit^o est
חר בה ורחל ואמר מנא מרי ואמר לה מלאכא צלותך
mitte & nunc Deo corā in memoriā ascēderūt & elemosynas tuas
וורקתך סלקי לדוכרנא קרם אלהא: 5 והשא שרר
Cephas qui vocatur Simonem & accessit Ciuitatem in Ioppen viros
נברא ליופא מדינתא ואיתא לשמעון דמתקרא כאפא:
6 הא שרא בביתה דשמעון בורסאי הוא איתיה על ירימא
dom^us filius ex duos vocauit cum eo q locut^us fuerat Angelus abiisset & cum
וכר אזל לה מלאכא דמלל עמה קרא תרין מן בני ביתה
7 ip^us erat qui studiosius eum Deum qui timebat vnū & ministrū
ופלהא חר דרחל לאלהא אינא דמתדנא הוא לה:

CAP X.
1 V I R autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, centurio cohortis quæ dicitur Italica.
2 Religiosus & timens Deum cum omni domo sua, faciens elemosynas multas plebi, & deprecans Deū semper.
3 Is vidit in visu manifestè, quasi hora diei nona, angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi, Corneli.
4 At ille intuens eum, timore correptus dixit, Quis es Domine? Dixit autem illi, Oraciones tuæ & elemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei.
5 Et nūc mitte viros in Ioppen, & accersit Simonē quendam qui cognominatur Petrus.
6 Hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cuius est domus iuxta mare, hic dicit tibi quid te oportet facere.
7 Et cūm discessisset angelus qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dominum, ex his qui illi parebant.

42 ηωσιν δε εζηετο και λιθλιος της Ιοππης, και πολλοι εβητισαν εν τω κωλειοι. 43 εζηετο δε ημερας
καθας μνηται αυ τον εν Ιοππη εσθηθι τον Σιμωνου βουσι.

Κεφ. ι

1 Ανθρωπος δε τις λεων και αθηραια ονομαση Κορηλιος, εκαπονηταρχος οκ σωτηρης της καλημενης Ιταλικης, 2 δι-
σουλως και φοβουμενος τον θεον, σωω παντι τω οικω αυτου, ποιων τω ηγενημοσιωας πολλας της λαου, και δεχομενος τω θεο
δωδ παντες. 3 ειδεν εν οραματι φασιδως, ωστι ωραν ενα τω της ημερας, αγγελον του θεου εισελθοντα προς
αυτον, και ειπωντα αυτω, Κορηλιε. 4 ο δε απησας αυτω και εμφοβος ημυθιμος ειπε, τι ετι κωλειε, επι δε
αυτω, αυ εσσησθαι ου και αυ ηγενημοσιωαι ου ασβησσαι εις μενημοσιων ορωπιον του θεου. 5 και ιωω ημυθον
εις Ιοππη αυθρας, και μεταπημωσαι Σιμωνα τον ος εστηκα λειτου Γεζος. 6 αυ εζηεταμ εσθηθι τον Σιμονα
βουσι, ο δε ειπια εσθηθι θαλασσαν. ταυ λαλησθι ου ει σε δεησονται. 7 ως δε απηλθεν ο αγγελος ο κωλιω της
Κορηλιου, φωνησας δυο ηβι οικητην αυτου, και στραπω τω δουλο η ηβι εσσησθησων αυτω.

8 Quibus cum narraffet omnia, misit illos in Ioppen. 9 Postera autē die, iter illis facientib⁹, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora, vt oraret, circa horam sextam. 10 Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus: 11 Et vidit cælum apertum, & descendens vas quoddam velut linteum magnum, quatuor inuitis submitti de cælo in terram. 12 In quo erant omnia quadrupedia & serpētia terrę, & volatilia cęli. 13 Et facta est vox ad eum, Surge Petre: occide, & manduca. 14 Ait autem Petrus, Absit Domine, quia nunquam manducaui omne commune, aut immundum. 15 Et vox iterum secundo ad eum, Quod Deus purificauit, tu commune ne dixeris. 16 Hoc autem factum est per ter. Et statim receptum est vas in cęlum. 17 Et dum intra se hęsitarēt Petrus quidnam esset visio quam vidisset, ecce, viri qui missi erant à Cornelio, inquirentes domum Simonis, astitērunt ad ianuam. 18 Et cum vocassent, interrogabant, si Simon qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.

in Ioppen eos & misit quod viderat id omne eis & narrauit
 אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי־לֵהוֹן כָּל־מִדָּם דְּהוּמָא וְשִׁדְרָא אֲנוּן לְיוֹפָא
 Auri & feris sexta Apostolorum
 דְּשִׁלְיָהִימָא וְעִרְבִיבָהִימָא דְּדַהֲבָה
 ciuitati & appropinquaret in via pergeret illi cum postero & die
 וְיִשְׁמַעְיִן אַחֲרָנָא כִּד רְדִין בְּאֹרְחָא וְקִרְבִּין לְמִדְיָנָתָא
 & cupiens & esuriit hora sexta vt oraret in tectum Simon esurire
 וְלִקְ שְׂמֵעוֹן לְאַנְרָא דְנִעְלָא בְּשֵׁת שְׁעוֹן 10 וְכַפְזָא וְצִבְנָא
 mentis excessus in eum incidit ei pararent illi & eum vt manducauisset
 וְזֶה וְנִלְעָם וְכִד הֲנוּן מִתְקַנְיִן לֵה נִפְלַ עֲלוּהִי תַמְהָא
 quatuor vincunt vnum & vas apertum cælos & vidit
 וְהוּמָא שְׂמַיָא כִּד פְּתִיחִין וְמָאנָא הֲד כִּד אִסּוּר בְּאַרְבַּע
 in cælis a erat & tractus magno linteo erat & simile apertis
 קִרְיָן וְדִמְנָא הוּא לְכַתְנָא רִבְנָא וְשָׂאֵב הוּא מִן שְׂמַיָא עַל
 pedum quatuor vincuntia omnia in eo & erant
 וְיִשְׁמַיָא 11 וְאִוִית הוּא בְּהַ כְּלָהִין הִוִיתָא דְאַרְבַּעַת דְּגִלְיָא
 ei venit & vox cælorum & volucres terrę & similia
 וְדִמְנָא דְאַרְעָא וּפְרַחְתָּא דְשְׂמַיָא 12 וְקִלְיָא אַתָּא לֵה
 absit dixit & Simon & manduca macla surge Simon quod dicitur
 וְאִסּוּר שְׂמֵעוֹן קוּם כּוּם וְאַבּוּר 13 וְשְׂמֵעוֹן אִמַר חֵם
 & rursus & immundum cõtaminatum omne comedere non quia vas quoddam
 מִן דְּמַמְתוּם לֹא אֲכַלְתָּ כָּל דְּמַסִּיב וְשְׂמַיָא 15 וְתוֹב
 ne tu manducauit quæ Deus ea ad eum fuit vox temporibus duobus
 וְדִמְנָא וְבִנְיָן קִלְיָא הוּא לֹוֹתָה אִילִין רֵאלָהָא דְכִי אַנְתָּ לֹא
 vas & sublatum est temporibus tribus fuit autem hoc
 וְזֶה 16 הָדָא דִין הוּת תְּלַת זְבִנִין וְאַתְעֲלִי לֵה כְּאִנָּא
 visio quænam esset apud se Simon miraretur & eum
 וְשְׂמַיָא 17 וְכִד מִתְדַמַר שְׂמֵעוֹן בְּנִפְשֵׁרָה דְמִנּוּ הוּמָא
 cornelio a fuerant qui missi illi viri accesserunt qui inquirentes
 וְיִשְׁמַעְיִן נִבְרָא הֲנוּן דְתִשְׁתַּדְּרוּ הוּוּ מִן קוֹרְנִילִיּוּס
 iuxta & steterunt & venerunt Simon in qua diuersabatur domo de Sinterrogantibus
 וְאִוִית עַל כִּיָּתָא דְשִׂרָא בְּהַ שְׂמֵעוֹן 18 וְאַתּוּ וְקָמוּ עַל
 Simon si & interrogauerunt inde fuerunt & vocantes atrij petrus
 וְיִשְׁמַעְיִן דְּרַחֲמָה וְקִרְיָן הוּוּ תַמָּן וְכִשְׂאֲלִין דָּאן שְׂמֵעוֹן
 diuersaretur illic Cephas qui vocatur
 וְקִרְיָן כְּאִפָּא הֲרַבָּא שְׂרַיָא
 diuersaretur illic Cephas qui vocatur

NOV
 TEST
 AM
 IV. A.

8 καὶ ὡς ἔταξε τὸν λόγον αὐτῷς ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9 τῆς δὲ ἐπιπέσει δὲ ἐκείνου ἐκείνου, καὶ ἐπείπεσε ἐπὶ αὐτὸν ἔκστασις. 10 καὶ ἰδὼν ἔσθουσαν, καὶ ἠέληεν γούστα. παρακλήσαντες αὐτὸν ἔστησαν ἔπι αὐτὸν οὐκ ὅτι πῶς ὁ θόνη μαζαλλῶν, τίς οὐκ ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν. 12 ἐπεὶ ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν. 14 ἐπεὶ ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν. 16 τῆς δὲ ἐπιπέσει ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν. 18 ἐπεὶ ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν ἔσθουσαν.

viri ecce Spiritus ei dixit de visione esset meditas Simon & cum
19 וכר שמעון רנא הוא כחזוא אמר לה רוחא הא נברא

non cum eis & abi descende surge te quarunt eres
תלתא בעון לך: 20 קום הות וול עמהון כר לא

descendit tunc eos nisi ipse ego quia mente tua ambigens
מתפלג רעיןך מטל דאנא הו שדרת אנון: 21 הירין נחת

estis que quarretes ipse ego eis & dixit illos viros ad Simon
שמעון לות נברא הנון ואמר להון אנה הו דבעין אנתון

vir ei dicunt venistis propter quam causa est que
איורא הי עלתא דכטלתה איתתון: 22 אמרין לה נברא

& restatur Deo a qui timet centurio Cornelius cuius nome vnus
חר דשמה קורניליוס קנטרוניא דדהל מן אלהא ומסחר

Angelo ab in visione ei dictum est Iudæorum populis vniuersus de eo
עלוהי כלה עמא דיהודיא איתמר לה בחזוא מן מלאכא

a te sermone tuu & audiat in domum sua introducat te vt mittat sancto
קדישנא דנשדר נעלך לביתיה ונשמע מלתך מנך:

& surrexit erat vbi habitans eos & excepit Simon eos & introduxit
ואעל אנון שמעון וקבל אנון כר דשרא הוא וקם

homo homo cum eis & abiit cum eis & abiit & exiit die postero
לבתרה דיומא ונפק ואול עמהון ואול עמהון אנש אנש

Cæsarem ingressi sunt postero & die qui in Ioppe fratribus ex
מן אהא דיופנא: 24 וליומא אחרנא עלו לקסרנא

filiij omnes congregati essent cum eos erat expectans autē Cornelius
קורניליוס דין מקוא הוא להון כר מכנשין לה כלהון בני

ei qui erant & dilecti amici & etiam cognationis suæ
טוהמרה ואי רחמא וחכיבא דאית הו לה:

icunium precedentis tertie diei
דיום תלתא קדמינא דעומא

ad pedes eius adorauit & procidēs Cornelius occurrit ei Simon introiret & cum
25 וכר עאל שמעון ארעה קורניליוס ונפל סנד לרלוהי:

hominis filius ego etiam surge tu ei & dixit crexit cum & Simon
ושמעון אקימיה ואמר לה קום לך ואי אנה בר נשא

qui venerant multos & reperit introiit cum eo loqueretur & cum
אנה: 27 וכר ממלל עכה על ואשבח סניאא דאתו הו

illie conuenentat,
לתמן:

19 τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Σίμωνα λέγει ἐπιφάνεια, ἡ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου ἐπιφάνεια, ἰδοὺ ἀνέβησεν ἡ σκηνὴ τοῦ κυρίου
20 ἀνὴρ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὁ ὄνομα αὐτοῦ Κορνήλιος, ὁ δὲ πρὸς τὸν κύριον ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος
21 καὶ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἐν τῷ λαῷ, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος

22 οὗτος ἐστὶν Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀσὴρ δὲ αἰματός ἐστιν ὁ οὗτος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος
23 εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν σου, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος

24 καὶ τὸν ἄγγελόν σου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν σου, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος
25 ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος
26 ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἀγαπᾶται ὡς ἄνθρωπος
27 καὶ ἠσπασθησαν

19 Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei. Ecce viri tres quarunt te.

20 Surge itaque, & descende, & vade cum eis, qui dubitans: quia ego misisti illos.

21 Descendens autem Petrus ad viros, dixit, Ecce, ego sum quem quaritis, que causa est propter quam venistis?

22 Qui dixerunt, Cornelius Centurio, vir iustus & timens Deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudeorum, responsum accepit ab Angelo sancto accersiri te in domum suam, & audire verba abs te.

23 Introducens ergo eos recepit hospitio. Sequenti autem die surgens, profectus est cum illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum.

24 Altera autem die introiit Cæsarem: Cornelius vero expectabat illos, conuocatus cognatis suis & necessariis amicis.

25 Et factum est, cum introisset Petrus, obuius venit ei Cornelius: & procidens ad pedes eius adorauit eum.

26 Petrus vero eleuauit eum, dicens, Surge, & ego ipse homo sum.

27 Et loquens cum illo, introiit, & inuenit multos, qui conuenentat,

Hh

28 Dixitque ad illos, Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudæo coniungi, aut accedere ad alienigenam: sed mihi ostendit Deus, neminem communiem aut immundum dicere hominem.

29 Propter quod sine dubitatione veni accersitus. Interrogo ergo, quam ob causam accersistis me?

30 Et Cornelius ait, A nudius quarta die, usque ad hanc horam orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida, & ait.

31 Corneli, exaudita est oratio tua, & elemosinarum tuarum commemoratae sunt in conspectu Dei.

32 Mitte ergo in Ioppen, & accersit Simonem, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis cotiarij, iuxta mare.

33 Confestim ergo misi ad te, & tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adimus, audire omnia quaeunque tibi praecepta sunt à Domino.

34 Aperiens autem Petrus os suum, dixit. In veritate competi quia non est personarum acceptor Deus:

35 Sed in omni gente, qui timer cum, & operatur iustitiam, acceptus est illi.

Iudæo viro licet quodd non estis scientes vos eis & dicitur
אמר להון אנתון ידעין אנתון דלא מפס לנברא יהודיא
Deus semih generationis suæ filius sit qui non extraneo homini admissus
תקיל לאנשא נוכריא דלא הוא בר שרבתה ולי אל הא
hoc propter profanus aut q̄ pollutus sit homine de diceret ut nō iudicatus
זמני דלא אמר על אנש דטמא או מסיב: 29 מטל הנא
ego interrogo verum post me missis eum veni expellere
קודאית אתית בר שררתון בתרי כתי משאל אנא
Cornelius ei & dixit post me missis quid propter me
למין מטל מנא שררתון בתרי: 30 ואמר לה קורניליוס
ego ieiuno ex quo ecce ad nunc usque sunt dies quatuor
אברענא יומין אית עד מא להשא הא מן דצאם אנא
coram me vnus vir adstetit in domo mea ego orarem dum hora & in hora
עזשע שיעין בר מצלא אנא בכיתי קם נברא חד קדמי
oratio tua exaudita est Corneli mihi & dixit albis indutus effudit
בר לביש חורא: 31 ואמר לי קורנליא אשתמעית צלותך
mitte verum Deo coram fui comemoratio & de elemosinarum
לדוקך דוברנא הוא קדם אלהא: 32 ברם שרר
ecce Cephas qui vocatur Simonem & accersit ciuitatem ad Ioppen
למא מדינתא ואיתנא לשמעון דמתקרא כאפא הא
veniet & ipse maris manum ad cotiarij Simonis in domo dimorant
שרר בביתא דשמעון בורסינא דעל יד ימא והו נאתא
bene & tu ad te misi hora & eadem tecum Ioppen
בבר עמך: 33 ובר שעתה שדרת לותך ואנת שפיר
omne vt audiamus & cupimus corā te omnes nos & ecce quodā ventus factus
עזשע ראתית והא חנן כלן קדמך ועבין דנשמע כל
Deo à tibi quoniam dicitur
נארואתקך לך מן לות אלהא:

30 Et Cornelius ait, A nudius quarta die, usque ad hanc horam orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida, & ait.

31 Corneli, exaudita est oratio tua, & elemosinarum tuarum commemoratae sunt in conspectu Dei.

32 Mitte ergo in Ioppen, & accersit Simonem, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis cotiarij, iuxta mare.

33 Confestim ergo misi ad te, & tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adimus, audire omnia quaeunque tibi praecepta sunt à Domino.

34 Aperiens autem Petrus os suum, dixit. In veritate competi quia non est personarum acceptor Deus:

35 Sed in omni gente, qui timer cum, & operatur iustitiam, acceptus est illi.

35 Sed in omni gente, qui timer cum, & operatur iustitiam, acceptus est illi.

28 εφη η προς αυτους. υμεις οτισταδεις αλληλων οτι ουδεν Ιουδαιον, καλλ' αλλου η εθνεσιν προσεγγισαντες η εμει ο θεος εδωκε μηδεια καινον η ακαθαρτοι λεγεν εμπεριου. 29 οτι ο θεος εδωκε μηδεια καινον η ακαθαρτοι λεγεν εμπεριου. 30 και ο Κορνηλιος εφη, οτι ο θεος εδωκε μηδεια καινον η ακαθαρτοι λεγεν εμπεριου. 31 και φησι, Κορνηλιε, εισακουσθη σου η προσευχη, και αι ημεμισαι σου εδωκεν ο θεος. 32 πηλιν σου εις Ισραηλ, και μετα αλλαγης Σιμωνος, ος εσθλαγαλεις του Πιτρου, εσθλιν εις οικια Σιμωνος Βυρτουος καθ' ην παρακειμενος καλησθαι. 33 οτι αυτος σου εδωκεν ο θεος. 34 αυτους δε Πιτρος το εμα, εφη, εμα εσθλιν και μετα αλλαγης Σιμωνος. 35 οτι ο θεος εδωκε μηδεια καινον η ακαθαρτοι λεγεν εμπεριου.

NOV
IEST
IV.

36 **מלתא ניר דשדר לבני יסריל וכבר אנן שלמא ושונא**
 scientes vos & etiam omnium Dominus hic est Christi Iesu per manum
 ביד ישוע משיחא הנו מריא דכלו 37 **ואר אתתן ידעין**
 post Galilea à Iudæa in tota qui fuit sermonem estis
 אתתן במלתא דהורת בכלה יהוד מן גלילא בתר
 quem Deus Nazareth qui à Iesu de Joānes que prædicauit baptismum
 מעטודיתא דאכרו יוחנן: 38 **על ישוע רמן נצרת דאלהא**
 erat qui perlustans & is est & virtute Sanctitatis Spiritu vnxit
 משחה ברוחא דקודשא וכחילא והויו דמתנכך הוא
 erat Deus quoniam malo à qui percussit fuerat eos & sanabat
 ומאסא להנון דאתנביו מן כישא מטל דאלהא הוא
 terra in tota quod fecit omni de testes eius & nos sumus cum eo
 עמא: 39 **והנון כהדוהי על כל מא דעכד בכלה ארעא**
 ligno in Iudæi suspenderunt hunc ipsum & Ierusalem Iudææ
 דיהוד ורורשלם לה להנא תלאוהי יהודיא על קימא
 & delecti die tertia Deus suscitauit & hunc & eū trucidarūt
 וקטלוהו: 40 **ולה אקים אלהא לתלתא יומין ויהבה**
 ipsis nobis sed populo toti verò non
 דנתהוא עין בגלילא: 41 **לא דין לכלה עמא אלא לן אילין**
 cum eo qui comedimus testes ei ut simus electi sumus Deo qui à
 דמן אלהא אתנבין דנהוהי לה סהרא דאכלן עמא
 & præcepit nobis mortuorū domo à resurrectione ei post & bibim'
 ואשהין מן בתר קימחה דמן בית מיתא: 42 **ופקדון דנכרו**
 viuorum iudææ Deo à qui deficius est sit quod is populo & testaremur
 ונסהר לעמא דהנא הו דאתפרש מן אלהא דינא דהיא
 is ut omnis pphetæ omnes testati sunt & de eo & mortuorum
 דמתתא: 43 **ועלוהו ואתהרו כל הון נביא דכל מן**
 ipse & eam peccatorū remissionē recipiat per nomen eius qui credit
 דמהימן בשמרה נקבל שובקן הטרהא: 44 **וכד הו**
 Sanctitatis Spiritus operuit sermones hos esset loquens Simon
 שמעון מטלל הוא הלין מלא אגנת רוחא דקודשא
 sermonem erant qui audientes omnes super
 על כלהון דשמעין הו מלתא

36 Verbum misit Deus filiis
 Israël, annuntians pacem per
 Iesum Christum: (hic est
 omnium Dominus.)
 37 Vos scitis, quod factum
 est verbum per vniuersam
 Iudæam, incipiens enim à
 Galilæa, post baptismum
 quod prædicauit Ioannes:
 38 Iesum à Nazareth quo-
 modo vnxit eum Deus Spi-
 ritu sancto & virtute, qui
 pertransiit benefaciendo &
 sanando omnes oppressos à
 diabobo, quoniam Deus
 erat cum illo.
 39 Et nos testes sumus om-
 nium que fecit in regione
 Iudæorum & Ierusalem, que
 occiderunt suspendentes in
 ligno.
 40 Hunc Deus suscitauit
 tertia die, & dedit eū mani-
 festū fieri non omni populo,
 41 Sed testibus præordina-
 tis à Deo, nobis, qui man-
 ducatumus & bibimus cum
 illo, postquam resurrexit à
 mortuis.
 42 Et præcepit nobis præ-
 dicare populo & testificari,
 quia ipse est qui constitutus
 est à Deo iudex viuorum &
 mortuorum.
 43 Huic omnes Prophetæ
 testimonium perhibent, rem-
 issionem peccatorum acci-
 pere per nomen eius omnes
 qui credunt in eum.
 44 Adhuc loquente Petro
 verba hæc, cecidit Spiritus
 sanctus super omnes qui au-
 diebant verbum.

36 תי לרסן דו ארץ גלילא ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 37 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 38 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 39 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 40 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 41 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 42 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 43 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו
 44 ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו ויהוה יסריל וכלהון דמריא דכלו

Hh. ij

45 Et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro, quia & in Nationes gratia Spiritus sancti effusa est.
 46 Audiebant enim illos, loquentes linguis, & magnificantes Deum.
 47 Tunc respondit Petrus. Nunquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos?
 48 Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

AVDIERUNT autem Apostoli & fratres qui erant in Iudæa, quoniam & Gentes receperunt verbum Dei.
 2 Cū autem ascendisset Petrus Ierosolymam, disceptabant aduersus illum qui erant ex circumcissione, dicentes,
 3 Quare introisti ad viros præputium habentes, & inducasti cum illis?
 4 Incipiens autem Petrus exponebat illis per ordinem, dicens,
 5 Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis meæ visionem, descendens vas quoddam velut linteum magnum, quatuor iniis summitti de caelo, & venit vsque ad me.

super q̄ etiā cum eo qui venerat illi circūcisī fratres & obstupuerūt demeritū suū
 והבטו ותהרו אחרא נזיריה הנון דאתו עמה דאף על
 audientes effusum esset Sanctitatis Spiritus donum genti
 שמעון דקודשא אשתפעתו 46 שמעון
 Deum erant & magnificantes lingua lingua loquentes enim eos
 ut non prohibere homo potest aquas nunquid Simon erat & dicens
 ואמר הוא שמעון דלמא מיא משכח אנש כלא דלא
 nos sicut Sanctitatis Spiritum acceperunt quia ecce hi baptizati
 עמרו הנון דהא קבלו רוחא דקודשא אכמא דהנון
 Christi Iesu Domini nostri in nomine ut baptizaretur eis precepit eum
 דיון פקד להון דנעמרון בשמחא דמרון ישוע משיחא
 dies aliquot apud eos maneret ut ab eo baptizaretur
 ונעו מנה אידך דנקומא לתהון יומתא:

capitulum
קאלאון יא

quod etiā qui in Iudæa & à fratribus ab Apostolis fuit & audierunt
 ואשתמעית הות לשליחיה ולאחיה דביהוד דאף
 Dei verbum receperunt gentes
 שמעון קבלו מלתא דאלהא:
 ieiunium præcedentis quintæ diei
 דיום חמשה קדמיה דצומא
 qui ex ij cum eo erant litigantes in Ierosalem Simon ascendisset Ierusalem
 ונר סלק שמעון לאורשלים דינון הוּ עמה הנון רמן
 ingressus est præputiū habentes homines quod ad diceret eum circumcissionem
 ודחיה: 3 כראמרון דלורת אנשה עורלה על
 dicere post post Simon est & exorsus cum eis & dicens
 לעם עמהון: 4 ואקף הוא שמעון בתר בתר למאמר
 q̄ descendens per visionem vidi in Ioppe esse vas quoddam velut linteum magnum
 ודן: 5 דכר מצלא הוית כיופא הוית בחוונה דנחרת
 quatuor erat & ligatum linteo erat simile quoddam vas velut linteum
 וואכמא חד אינא דרמא הווא לכתנא ואסיר הווא בארבע
 ad me vsque & venit caelis & demittebatur angelus
 ונתתה ושכב הווא מן שמיא ואתא עד כא לתוי:

45 και ὄχλησται οἱ οὐκ ἀπειταμιῆς πιστοὶ ὁ σοὶ σιωπῆ λῶσον τῶν Πέτρος, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔδον τὴν ἀναστασὶν τοῦ ἀναστῆναι
 πρὸς οὐρανόν. 46 ἤκουον τῶν ἀποστόλων λαλοῦντων ἰσχυρῶς, καὶ μεγαλοδοξοῦντων τὸν θεόν. 47 τὸν αὐτὸν
 πρὸς τὸν Πέτρον, μήτις τὸ ὄνειδος καλοῦσάς διωκτάς τῶν εὐσεβῶν καὶ βαπτίζοντάς αὐτούς, ὅτι πρὸς τὸν θεόν ἡμεῖς
 καὶ ἡμεῖς. 48 ἀπεφασάκει τὸ αὐτὸς βαπτίζοντάς αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμεῖς. ὅτι ἡμεῖς ἠμεῖς
 ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς.

Κεφ. ια.

1 ἤκουσαν δὲ οἱ ἀποστόλοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ οὔτις ἐπὶ πάλιν ἰεροσόλυμα, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔδον τὴν ἀναστασὶν τοῦ ἀναστῆναι
 2 καὶ ὅτι ἀπέβη Πέτρος εἰς ἱεροσόλυμα, διεμαρτύρησεν αὐτῷ οἱ οὐκ ἀπειταμιῆς, λαλοῦντι, 3 ὅτι οὐκ
 ἄρα ἀνεβόησεν ἔρχομαι εἰς τὴν γῆν, καὶ σιωπῆσας αὐτοῖς. 4 ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ὡς ἔειπεν ὁ θεός, ἀναστῆναι
 τῆς γῆς, λέγοντι, 5 ἐγὼ ἤμελλον εἶναι ἰσχυρῶς μαρτυροῦντες, καὶ εἰδόντες ὅτι οὐκ ἔστιν ὄνειδος, καὶ τὸ εὐσεβὲς ἀναστῆναι
 εἰς ὀνόματι τοῦ κυρίου, τίσταρον ἀρχαῖς καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ εὐσεβὲς, καὶ ἡμεῖς ἀρχαῖς ἡμεῖς.

NOV
 TESTI
 TUM
 A
 IV.